

Projekt obwieszczenie Komisji

[...]

w sprawie prowadzenia postępowań ugodowych w związku z przyjęciem decyzji na mocy art. 7 i 23 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 w sprawach kartelowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/C 255/20)

1. WPROWADZENIE

1. Niniejsze obwieszczenie wytycza ramy nagradzania za współpracę przy prowadzeniu postępowań wszczętych w związku z zastosowaniem art. 81 Traktatu WE ⁽¹⁾ do spraw kartelowych. Postępowanie ugodowe może umożliwić Komisji rozpatrzenie większej liczby spraw przy wykorzystaniu tych samych zasobów, zwiększając tym samym publiczne zainteresowanie kwestią skutecznych i szybkich kar stosowanych przez Komisję, przy równoczesnym zwiększeniu ogólnego efektu prewencyjnego. Współpraca, której dotyczy niniejsze obwieszczenie, różni się od działań polegających na dobrowolnym dostarczeniu dowodów umożliwiających wszczęcie przez Komisję dochodzenia lub zrobienie postępów w takim dochodzeniu, objętych zakresem Obwieszczenia Komisji w sprawie zwalniania z grzywnien i zmniejszania grzywnien w sprawach kartelowych ⁽²⁾ (obwieszczenie w sprawie łagodzenia sankcji). Jeżeli współpraca oferowana przez przedsiębiorstwo kwalifikuje się zarówno do zakresu powyższego obwieszczenia, jak i niniejszego obwieszczenia Komisji, może ona zostać odpowiednio łącznie wynagrodzona ⁽³⁾.
2. Jeżeli strony postępowania gotowe są przyznać się do udziału w kartelu naruszającym art. 81 Traktatu WE oraz do odpowiedzialności za jego funkcjonowanie, mogą się także przyczynić do przyspieszenia postępowania prowadzącego do przyjęcia odpowiedniej decyzji na mocy art. 7 i art. 23 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ⁽⁴⁾ w sposób określony w niniejszym obwieszczeniu i z zastosowaniem zabezpieczeń w nim przewidzianych. W takich przypadkach Komisja, jako organ prowadzący dochodzenie i strażnik Traktatu upoważniony do przyjęcia decyzji egzekucyjnych podlegających kontroli sądowej ze strony wspólnotowych trybunałów, podtrzymuje wprawdzie zarzut naruszenia prawa wspólnotowego, które podlega odpowiedniej karze, może jednak nagrodzić współpracę opisaną w niniejszym obwieszczeniu.
3. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 lipca 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 Traktatu WE ⁽⁵⁾ ustanawia podstawowe praktyczne zasady prowadzenia postępowań w sprawach antymonopolowych, w tym zasady obowiązujące w przypadku wszczęcia postępowania ugodowego. W związku z tym rozporządzenie (WE) nr 773/2004 przyznaje Komisji prawo swobodnego decydowania o tym, czy skorzystać z postępowania ugodowego w sprawach kartelowych, gwarantując równocześnie stronom, że nie mogą zostać zmuszone do udziału w takiej procedurze.
4. Skuteczne egzekwowanie wspólnotowego prawa konkurencji musi być połączone z pełnym poszanowaniem prawa stron do obrony, stanowiącego jedną z podstawowych zasad wspólnotowego prawa, której należy przestrzegać w każdym okolicznościach, w szczególności w sprawach z zakresu przeciwdziałania praktykom monopolistycznym, które mogą doprowadzić do nałożenia sankcji. W związku z powyższymi zasadami regulujące procedury prowadzone przez Komisję w celu egzekwowania postanowień art. 81 Traktatu WE powinny gwarantować przedsiębiorstwom i związkom przedsiębiorstw faktyczną możliwość przekazania stanowiska na temat prawdziwości i znaczenia faktów, zarzutów i okoliczności przedstawionych przez Komisję ⁽⁶⁾ w toku procedury administracyjnej.

⁽¹⁾ Zawarte w niniejszym tekście odniesienia do art. 81 Traktatu WE dotyczą także art. 53 Porozumienia EOG w przypadkach, w których jest on stosowany przez Komisję zgodnie z zasadami ustanowionymi w art. 56 tego porozumienia.

⁽²⁾ Dz.U. C 298 z 8.12.2006, str. 17.

⁽³⁾ Zobacz punkt 33.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1419/2006 (Dz.U. L 269 z 28.9.2006, str. 1).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 18. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem nr XXX/200Y (Dz.U. L ..., str. ...).

⁽⁶⁾ Zob. sprawa 85/76 *Hoffmann-La Roche przeciwko Komisji* [1979] Rec. str. 461, pkt 9 i 11; sprawa T 11/89 *Shell przeciwko Komisji* [1992] Rec. str. II-757, pkt 39; Sprawy połączone T-10/92, T-11/92, T-12/92 i T-15/92 [1992] ECR II-2667, *Cimenteries CBR*, pkt 39; sprawy połączone T-191/98, T 212/98 do T-214/98 *Atlantic Container Line i in. przeciwko Komisji* [2003] Rec. str. II-3275, pkt 138; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 2 października 2003 r. w sprawie C-176/99 P, *ARBED SA przeciwko Komisji*, pkt 19; wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie T-15/02, *BASF AG przeciwko Komisji*, pkt 44; wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r. w sprawie T-329/01, *Archer Daniels Midland Co. przeciwko Komisji* (glukonian sodu), pkt 358.

2. PROCEDURA

5. Komisja zachowuje szeroki zakres swobody przy wyborze spraw, w przypadku których za właściwe uznaje sprawdzenie, czy strony są zainteresowane udziałem w postępowaniu ugodowym, jak również przy decydowaniu o wszczęciu takiego postępowania, zakończeniu go lub też zawarciu ostatecznego porozumienia. W tym kontekście Komisja może wziąć pod uwagę prawdopodobieństwo uzgodnienia z zaangażowanymi stronami w rozsądnym okresie czasu zakresu potencjalnych zarzutów, mając na uwadze takie czynniki jak: liczba zaangażowanych stron, przewidywane spory na tle przypisania odpowiedzialności, zakres spornych okoliczności faktycznych. Pod uwagę wzięta zostanie również perspektywa usprawnienia procedury dzięki postępom poczynionym w toku całego postępowania ugodowego. Znaczenie mogą również odgrywać inne czynniki, takie jak stworzenie potencjalnego precedensu. Komisja może przystąpić do rozmów ugodowych wyłącznie na pisemny wniosek zainteresowanych stron.
6. Chociaż stronom postępowania nie przysługuje z mocy prawa uprawnienie do zawarcia ugody, jeżeli Komisja uzna, że w dana sprawa nadaje się zasadniczo do rozstrzygnięcia w trybie ugody, obowiązana jest zbadać zainteresowanie wszystkich stron udziałem w takim postępowaniu.
7. Strony postępowania i ich prawni przedstawiciele nie mogą ujawniać innym przedsiębiorstwom ani osobom trzecim, niezależnie od jurysdykcji, treści rozmów lub dokumentów, do których miały dostęp w związku z próbą zawarcia ugody, chyba że za uprzednim, wyraźnym zezwoleniem Komisji. Wszelkie naruszenia w tym zakresie mogą być powodem pozostawienia przez Komisję bez rozpoznania wniosku przedsiębiorstwa dotyczącego udziału w postępowaniu ugodowym oraz mogą stanowić okoliczność obciążającą w rozumieniu pkt 28 wytycznych Komisji w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1/2003 ⁽¹⁾ (wytyczne o grzywnach).

2.1. Wszczęcie postępowania i badanie możliwości zawarcia ugody

8. Jeżeli Komisja rozważy przyjęcie decyzji na mocy art. 7 lub art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, zobowiązana jest do wcześniejszego ustalenia osób prawnych, na które może zostać nałożona kara z tytułu naruszenia art. 81 Traktatu WE oraz do uznania ich za strony postępowania.
9. W związku z powyższym Komisja może zdecydować o wszczęciu postępowania w trybie art. 11 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 w celu przyjęcia takiej decyzji w dowolnym czasie, lecz nie później niż w dniu wydania przedstawienia zarzutów przeciwko zainteresowanym stronom. W art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 sprecyzowano dalej, że jeśli Komisja uzna za właściwe zbadanie, czy strony zainteresowane są podjęciem rozmów ugodowych to wszczyna postępowanie nie później niż w dniu wydania przedstawienia zarzutów lub w dniu zwrócenia się do stron o wyrażenie na piśmie zainteresowania udziałem w rozmowach ugodowych, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.
10. Po wszczęciu postępowania w trybie art. 11 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 wyłącznie Komisja może zastosować w danej sprawie postanowienia art. 81 Traktatu WE ⁽²⁾.
11. Jeżeli Komisja uzna, że należy zbadać, czy strony są zainteresowane udziałem w rozmowach ugodowych, na mocy art. 10a ust. 1 i art. 17 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 wyznacza stronom danego postępowania termin, nie krótszy niż dwa tygodnie, na wypowiedzenie się na piśmie, czy przewidują przystąpienie do rozmów ugodowych celem ewentualnego przedstawiania propozycji ugodowych na późniejszym etapie.
12. Wszystkie strony postępowania, które reprezentują to samo przedsiębiorstwo oraz przewidują możliwość przedstawienia propozycji ugodowej, występując o wszczęcie rozmów ugodowych, powinny, nie później niż przed upływem terminu, o którym mowa w pkt 11, wyznaczyć wspólnych przedstawicieli należycie upoważnionych do występowania w ich imieniu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 210 z 1.9.2006, str. 2.

⁽²⁾ Artykuł 11 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 stanowi: „Wszczęcie przez Komisję postępowania w celu przyjęcia decyzji na mocy rozdziału III pozbawia organy ochrony konkurencji państw członkowskich ich kompetencji w zakresie stosowania art. 81 i 82 Traktatu. Jeżeli organ ochrony konkurencji państwa członkowskiego prowadzi już postępowanie w sprawie, Komisja wszczyna postępowanie po zasięgnięciu opinii krajowego organu ochrony konkurencji”.

13. Komisja może odrzucić każdy wniosek o zwolnienie lub zmniejszenie grzywnien złożony zgodnie z obwieszczeniem w sprawie łagodzenia sankcji, jeżeli został on złożony po upływie terminu, o którym mowa w pkt 11.

2.2. Rozpoczęcie postępowania ugodowego: rozmowy ugodowe

14. Jeżeli niektóre strony postępowania wystąpią o przeprowadzenie rozmów ugodowych oraz spełniają wymogi, o których mowa w pkt 11 i 12, Komisja może zdecydować o wszczęciu postępowania ugodowego w formie dwustronnych rozmów między Dyрекcją Generalną ds. Konkurencji oraz stronami pragnącymi zawrzeć ugodę.
15. Komisja zachowuje w toku postępowania prawo swobodnego decydowania o tym, czy należy prowadzić dwustronne rozmowy ugodowe z poszczególnymi przedsiębiorstwami oraz o tempie ich prowadzenia. Zgodnie z art. 10a ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 ⁽¹⁾ Komisja ustala m.in. — biorąc pod uwagę ogólne postępy w postępowaniu ugodowym — porządek i kolejność dwustronnych rozmów ugodowych, jak również harmonogram ujawnienia informacji, w tym dowodów w aktach Komisji stanowiących podstawę przewidzianych zarzutów i ewentualnej grzywny ⁽²⁾. Informacje przekazywane są w odpowiednim czasie, w miarę postępu rozmów ugodowych.
16. Dzięki takiemu wcześniejszemu ujawnieniu informacji w kontekście rozmów ugodowych na mocy art. 10a ust. 2 i art. 15 ust. 1a rozporządzenia (WE) nr 773/2004, strony będą miały możliwość zapoznania się z podstawowymi elementami uwzględnionymi w dotychczasowym postępowaniu, takimi jak przyjęte okoliczności faktyczne, klasyfikacja tych okoliczności, skala oddziaływania i długość funkcjonowania rzekomego kartelu, przypisanie odpowiedzialności, szacunkowy zakres wysokości przypuszczalnych grzywnien ⁽³⁾, jak również dowody stanowiące podstawę potencjalnych zarzutów ⁽⁴⁾. Umożliwi to stronom przedstawienie swojego stanowiska w kwestii ewentualnych zarzutów przeciwko nim oraz podjęcie świadomej decyzji w sprawie przystąpienia do postępowania ugodowego.
17. Jeżeli postępy w toku rozmów ugodowych pozwolą na wypracowanie porozumienia co do zakresu ewentualnych zarzutów oraz oszacowanie zakresu wysokości przypuszczalnych grzywnien, Komisja może wyznaczyć przedsiębiorstwu ostateczny termin, wynoszący co najmniej XXX dni roboczych, na złożenie końcowej, pisemnej propozycji ugodowej na mocy art. 10a ust. 2 i art. 17 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 773/2004. Termin ten może zostać przedłużony na umotywowany wniosek przedsiębiorstwa. Przed wyznaczeniem takiego terminu strony będą miały prawo do uzyskania, na wniosek, dostępu do informacji określonych w pkt 16. Na umotywowany wniosek strony służby Komisji przyznają również dostęp do jawnych wersji wszelkich dostępnych dokumentów wyszczególnionych w aktach sprawy w danym czasie, o ile uznają to uzasadnione w celu umożliwienia danej stronie ustalenia swojego stanowiska na temat innych aspektów kartelu oraz jeśli nie zagrazi to realizacji celów związanych z usprawianiem postępowania, o którym mowa w pkt 5 ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Zawarte w art. 10a ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 odniesienie do „ewentualnych grzywnien” umożliwia Komisji poinformowanie stron, których dotyczą rozmowy ugodowe, o szacunkowej wysokości takiej grzywny w świetle wskazówek zawartych w wytycznych o grzywnach, postanowieniach niniejszego obwieszczenia a także, w odpowiednich przypadkach, w obwieszczeniu w sprawie łagodzenia sankcji.

⁽²⁾ „Komisja może poinformować strony pragnące przedłożyć propozycje ugodowe o: a) zarzutach, jakie zamierza przeciwko nim podnieść, b) materiale dowodowym na ich potwierdzenie oraz c) ewentualnych grzywnach. (...)” (art. 10a ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 773/2004).

⁽³⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych 100/80 do 103/80 *Musique diffusion française i in. przeciwko Komisji* [1983] Rec. str. 1825, pkt 21 oraz wyrok Sądu Pierwszej Instancji w sprawie T-16/99 *Löfgstör Rör przeciwko Komisji* [2002] Rec II- str. 1633, pkt 193, utrzymany w mocy w postępowaniu odwoławczym wyrokiem Sądu Pierwszej Instancji w sprawach połączonych C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P, C-208/02 P i C-213/02 P *Dansk Rørindustri i in. przeciwko Komisji* [2005] ECR I-str.0000, w szczególności pkt 428; Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie T-15/02, *BASF AG przeciwko Komisji*, pkt 48 oraz z dnia 27 września 2006 r. w sprawie T-329/01, *Archer Daniels Midland Co. przeciwko Komisji* (glukonian sodu), pkt 361.

⁽⁴⁾ Artykuł 15 ust. 1a rozporządzenia (WE) nr 773/2004 zapewnia Komisji prawo swobodnego decydowania o momencie ujawnienia zawartych w aktach sprawy dowodów potwierdzających przewidziane zarzuty wobec stron, które zamierzają przedłożyć propozycje ugodowe po wszczęciu postępowania.

⁽⁵⁾ Na te potrzeby zostanie przedstawiony wykaz dostępnych dokumentów w aktach sprawy w owym czasie.

18. W toku postępowania ugodowego strony mogą w dowolnym czasie wezwać do udziału funkcjonariusza ds. przesłuchań w związku z ewentualnymi kwestiami dotyczącymi należytego prowadzenia postępowania. Funkcjonariusz ten ma obowiązek zagwarantować możliwość skutecznego korzystania z prawa do obrony w postępowaniach służących ochronie konkurencji.
19. Jeżeli zainteresowane strony nie złożą propozycji ugodowych, procedura prowadząca do przyjęcia wobec nich ostatecznej decyzji prowadzona będzie na podstawie ogólnie obowiązujących przepisów zawartych w art. 10 ust. 2, art. 12 ust. 1 i art. 15 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 zamiast przepisów regulujących procedurę ugodową.

2.3. Propozycje ugodowe

20. Strony pragnące uczestniczyć w postępowaniu ugodowym muszą złożyć formalny wniosek w tej sprawie w formie pisemnej propozycji ugodowej. Pisemna propozycja ugodowa przewidziana w art. 10a ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 powinna zawierać:
 - a) jednoznaczne przyznanie się stron do odpowiedzialności za naruszenie ze zwięzłym opisem głównych okoliczności faktycznych naruszenia, ich kwalifikacji prawnej oraz długości udziału w naruszeniu, zgodnie z wynikami rozmów ugodowych;
 - b) wskazanie ⁽¹⁾ maksymalnej kwoty grzywny, która według przewidywań stron zostanie nałożona przez Komisję i którą strony akceptują w ramach postępowania ugodowego;
 - c) potwierdzenie przez strony, że zostały dostatecznie poinformowane o zarzutach, jakie zamierza przeciwko nim podnieść Komisja, oraz że zapewniono im dostateczną możliwość przekazania swojego stanowiska Komisji;
 - d) potwierdzenie przez strony, że w związku z powyższym nie zamierzają występować z wnioskiem o udostępnienie akt lub ponowne wysłuchanie w ramach przesłuchania ustnego, chyba że Komisja nie zatwierdzi ich propozycji ugodowej;
 - e) zgodę stron na otrzymanie przedstawienia zarzutów oraz ostatecznej decyzji na mocy art. 7 i art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 w danym języku urzędowym Wspólnoty Europejskiej.
21. Uznanie i potwierdzenie przez strony określonych okoliczności w celu zawarcia ugody stanowi wyraz ich zaangażowanej współpracy na rzecz szybkiego rozpatrzenia danej sprawy w trybie postępowania ugodowego. Jednakże warunkiem uznania i potwierdzenia tych okoliczności jest akceptacja przez Komisję treści propozycji ugodowej, w tym przewidzianej maksymalnej kwoty grzywny.
22. W związku z tym pisemne wnioski o zawarcie ugody nie mogą zostać jednostronnie wycofane przez strony, które je złożyły, chyba że Komisja nie zaakceptuje tych wniosków, tzn. nie zatwierdzi pisemnych propozycji ugodowych najpierw w przedstawieniu zarzutów, a ostatecznie w końcowej decyzji (w tym kontekście zob. pkt 27 i 29). Uznaje się, że w przedstawieniu zarzutów zatwierdzono pisemne propozycje ugodowe, jeżeli odpowiada ono ich treści w zakresie dotyczącym opisu kartelu, udziału przedsiębiorstwa w tym kartelu oraz prawnej kwalifikacji tego udziału. Poza tym, aby można było uznać, że w ostatecznej decyzji zatwierdzono propozycje ugodowe, także grzywna nałożona w tej decyzji nie powinna przekraczać maksymalnej kwoty przewidzianej w propozycji.

(¹) Ustalonej podczas rozmów określonych w pkt 16 i 17.

2.4. Przedstawienie zarzutów i odpowiedź

23. Zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 przekazanie przedstawienia zarzutów każdej ze stron, której dotyczą zarzuty, jest jedną z obligatoryjnych czynności przygotowawczych przed przyjęciem ostatecznej decyzji ⁽¹⁾. Dlatego Komisja będzie wydawać przedstawienie zarzutów także w postępowaniu ugodowym ⁽²⁾.
24. Aby strony mogły skutecznie wykonywać prawo do obrony, Komisja powinna przed przyjęciem ostatecznej decyzji wysłuchać ich stanowiska na temat podniesionych przeciwko nim zarzutów i dowodów na ich potwierdzenie oraz uwzględnić to stanowisko, w odpowiednich przypadkach zmieniając treść swoich wstępnych ustaleń ⁽³⁾. Uprawnienia Komisji nie mogą ograniczać się do akceptacji lub odrzucenia właściwych argumentów stron przedstawionych podczas procedury administracyjnej, musi mieć ona także możliwość przeprowadzenia własnej analizy zgłoszonych przez nie kwestii, by następnie bądź to wycofać takie zarzuty, jeśli okażą się bezzasadne, bądź też podtrzymać wysuwane zarzuty, uzupełniając i ponownie oceniając argumentację prawną i faktyczną, na których zostały oparte ⁽⁴⁾.
25. Przedkładając, przed przekazaniem przedstawienia zarzutów, formalny wniosek o zawarcie ugody w formie pisemnej propozycji ugody, zainteresowane strony umożliwiają Komisji efektywne uwzględnienie ich stanowiska ⁽⁵⁾ już na etapie sporządzania przedstawienia zarzutów, a nie dopiero przed konsultacją z Komitetem Doradczym ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących (zwanym dalej „Komitetem Doradczym”) lub przed przyjęciem ostatecznej decyzji ⁽⁶⁾. W związku z tym przedstawienie zarzutów przekazane stronom można, w stosownych przypadkach, oprócz na treści propozycji ugodowych, a kwotę ewentualnej grzywny można zweryfikować i obniżyć w świetle tych propozycji ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Artykuł 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 stanowi: „Komisja informuje zainteresowane strony o podniesionych przeciwko nim zarzutach. Przedstawienie zarzutów przekazywane jest na piśmie wszystkim stronom, przeciwko którym podniesiono zarzuty”. Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 oraz art. 27 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 Komisja opiera swoją decyzję wyłącznie na zarzutach, do których strony, będące odbiorcami przedstawienia zarzutów i których wymienione tam zarzuty dotyczą, mogły się odnieść.

⁽²⁾ Jak zaznaczył Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie *BASF AG przeciwko Komisji*, w pkt 58 „(...) niezależnie od stopnia współpracy tego przedsiębiorstwa, jego [przedstawienia zarzutów] funkcją jest dostarczenie przedsiębiorstwom i ich związkom wszystkich informacji niezbędnych im do podjęcia skutecznej obrony, zanim Komisja wyda ostateczną decyzję (wyroki w sprawie *Ahlström Osakeyhtiö i in. przeciwko Komisji*, pkt 42 oraz w sprawie *C-298/98 P Mo och Domsjö przeciwko Komisji*, pkt 63). Z tego punktu widzenia fakt, że skarżąca współpracowała z Komisją, potwierdziła popełnienie naruszeń i opisała fakty stanowiące naruszenie, nie narusza w żaden sposób jej prawa i interesu, jaki ma ona w otrzymaniu od Komisji aktu przedstawiającego w szczegółowy sposób wszystkie zarzuty, które Komisja stawia wobec niej, wraz z zarzutami, które mogą opierać się na oświadczeniach lub dowodach dostarczonych przez inne przedsiębiorstwa, których dotyczą naruszenia (...).” W kontekście bezpośredniego zawarcia ugody przedstawienie zarzutów powinno zawierać informacje, które pozwolą stronom upewnić się, że odpowiada ono treści ich propozycji ugodowych.

⁽³⁾ Zgodnie z ustaloną linią orzecznictwa Komisja opiera swoje decyzje wyłącznie na zarzutach, do których strony będące ich podmiotem mogły się odnieść, w związku z czym stronom tym przysługuje prawo dostępu do akt sprawy zgromadzonych przez Komisję, o ile nie narusza to słusznym interesów przedsiębiorstw związanych z ochroną ich tajemnic handlowych (zob. sprawy połączone T-39/92 i T-40/92, *CB i Europay przeciwko Komisji* [1994] Rec. str. II-49 pkt 47 sprawy połączone T-191/98, T-212/98 do T-214/98 *Atlantic Container Line i in. przeciwko Komisji* [2003] Rec. str. II-3275, pkt 138);

⁽⁴⁾ Zobacz wyroki Trybunału Sprawiedliwości w sprawach *ACF Chemiefarma przeciwko Komisji*, [1970] Rec. str. 661, pkt 47, 91 i 92; sprawy połączone 40/73 do 48/73, 50/73, 54/73 do 56/73, 111/73, 113/73 oraz 114/73 *Suiker Unie i in. przeciwko Komisji* [1975] Rec. str. 1663, pkt 80, 437 i 438; oraz w sprawach połączonych 209-215 i 215/78 *Van Landewyck i in. przeciwko Komisji* [1980] Rec. str. 3125, pkt 68; jak również wyroki Sądu Pierwszej Instancji w sprawie T-44/00 *Mannesmannröhren-Werke przeciwko Komisji*, [2004] Zb. Orz. str. II-0000, pkt 98-100; i w sprawie T-15/02 z dnia 15 marca 2006 r., *BASF AG przeciwko Komisji*, pkt 93 i 95.

⁽⁵⁾ W tym kontekście w motywie 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr XXX/2008 zapisano: „(...) Takie wcześniejsze ujawnienie informacji powinno umożliwić zainteresowanym stronom przedstawienie ich stanowiska w sprawie zarzutów, które Komisja zamierza przeciwko nim wysunąć, jak również w sprawie ich ewentualnej odpowiedzialności”.

⁽⁶⁾ Zgodnie z wymogami zawartymi odpowiednio w art. 11 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 i art. 27 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1/2003:

— „Komisja daje stronom, do których skierowała przedstawienie zarzutów, możliwość bycia wysłuchanym przed skonsultowaniem się z Komitetem Doradczym, o którym mowa w art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1/2003.” (art. 11 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 773/2004).

— „Przed podjęciem decyzji przewidzianych w art. 7, 8, 23 oraz w art. 24 ust. 2 Komisja może wysłuchać przedsiębiorstwa lub związki przedsiębiorstw, które są stronami postępowań prowadzonych przez Komisję w zakresie objętym przedstawionymi zarzutami. Podstawą decyzji wydanej przez Komisję mogą być wyłącznie zarzuty, co do których strony mogły się wypowiedzieć. Wnioskodawcy są blisko związani ze sprawą” (art. 27 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1/2003).

⁽⁷⁾ W tym kontekście zob. wyroki Trybunału Sprawiedliwości w sprawie *Musique diffusion française i in. przeciwko Komisji*, pkt 21; w sprawie 322/81, *Michelin przeciwko Komisji* [1983] Rec. str. 3461, pkt 19; oraz w sprawie *Löfgstör Rör przeciwko Komisji*, pkt 200; jak również Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie T-15/02, *BASF AG przeciwko Komisji* z dnia 15 marca 2006 r., pkt 62.

26. Jeżeli w przedstawieniu zarzutów zatwierdzono propozycje ugodowe stron, zainteresowane strony w terminie wyznaczonym przez Komisję zgodnie z art. 10a ust. 3 i art. 17 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 773/2004, wynoszącym co najmniej jeden tydzień, powinny odpowiedzieć na przedstawienie zarzutów, potwierdzając jedynie (w sposób jednoznaczny), że przedstawienie zarzutów odpowiada treści ich propozycji ugodowych i dlatego podtrzymują wolę udziału w postępowaniu ugodowym. W przypadku braku takiej odpowiedzi Komisja może pozostawić bez rozpoznania wnioski przedsiębiorstwa dotyczące udziału w postępowaniu ugodowym.
27. Komisji przysługuje również uprawnienie do przyjęcia przedstawienia zarzutów nieuwzględniającego propozycji ugodowych stron. W takim przypadku zastosowanie znajdują ogólnie obowiązujące przepisy zawarte w art. 10 ust. 2, art. 12 ust. 1 i art. 15 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 773/2004. Oświadczenia stron dotyczące uznania określonych okoliczności zawarte w propozycjach ugodowych uznawane są za wycofane i nie mogą być wykorzystywane przeciwko żadnej ze stron postępowania. W związku z powyższym zainteresowane strony nie są już związane treścią złożonych propozycji ugodowych i przyznawany jest im okres czasu umożliwiający ponowne przeprowadzenie swej obrony, w tym złożenie wniosku o przeprowadzenie przesłuchania ustnego i udostępnienie akt, jeżeli takie jest ich życzenie.

2.5. Decyzja Komisji i ustępstwa związane z ugodą

28. Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 773/2004 po przedłożeniu przez strony odpowiedzi na przedstawienie zarzutów potwierdzającej ich gotowość do zawarcia ugody Komisja może, bez potrzeby podejmowania dalszych kroków proceduralnych, przystąpić do realizacji kolejnego etapu, jakim jest podjęcie decyzji na mocy art. 7 lub 23 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, po konsultacji z Komitetem Doradczym na mocy art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1/2003. Oznacza to w szczególności, że strony nie mogą występować z wnioskiem o przeprowadzenie przesłuchania ustnego lub udostępnienie akt, po tym jak ich propozycje ugodowe zostały zatwierdzone w przedstawieniu zarzutów⁽¹⁾ zgodnie z art. 12 ust. 2⁽²⁾ i art. 15 ust. 1a⁽³⁾ rozporządzenia (WE) nr 773/2004.
29. Komisja jest uprawniona do przyjęcia ostatecznego stanowiska odbiegającego do wstępnego stanowiska wyrażonego w przedstawieniu zarzutów zatwierdzającym pisemne propozycje ugodowe stron, ze względu na argumentację przedłożoną przez Komitet Doradczy lub też ze względu na inne przesłanki, korzystając z faktu, że ostateczna decyzja w tej sprawie należy do kolegium komisarzy⁽⁴⁾. Jednakże jeśli Komisja zamierza wybrać takie rozwiązanie, informuje o tym zamiarze strony oraz przekazuje im nowe przedstawienie zarzutów, aby umożliwić im obronę zgodnie z ogólnymi przepisami proceduralnymi⁽⁵⁾. W rezultacie strony zyskują prawo dostępu do akt oraz prawo do występowania z wnioskiem o przesłuchanie ustne i do przedłożenia odpowiedzi na przedstawienie zarzutów. Oświadczenia stron dotyczące uznania określonych okoliczności zawarte w propozycjach ugodowych uznawane są za wycofane i nie mogą być wykorzystywane przeciwko żadnej ze stron postępowania.

⁽¹⁾ Zasadniczo organizacja przesłuchań ustnych i udostępnienie akt odbywa się na wniosek stron i ma zagwarantować im możliwość skorzystania z prawa do obrony.

⁽²⁾ Artykuł 12 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 stanowi: „2. Jednakże przy składaniu pisemnych propozycji ugodowych strony potwierdzają wobec Komisji, że będą wnioskować o umożliwienie im rozwinięcia argumentacji podczas przesłuchania ustnego wyłącznie wtedy, gdy w przedstawieniu zarzutów nie zostanie zatwierdzona treść ich pisemnych propozycji ugodowych”.

⁽³⁾ Artykuł 15 ust. 1a rozporządzenia (WE) nr 773/2004 stanowi: „Po wszczęciu postępowania w trybie art. 11 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 Komisja w stosownych przypadkach ujawnia materiał dowodowy potwierdzający przewidywane zarzuty wobec stron, które zamierzają przedłożyć propozycje ugodowe, aby umożliwić im realizację tego zamiaru. W związku z tym przedkładając swoje pisemne propozycje ugodowe, strony potwierdzają wobec Komisji, że będą wnioskować o dostęp do akt po otrzymaniu przedstawienia zarzutów wyłącznie w przypadku braku zatwierdzenia w przedstawieniu zarzutów treści ich pisemnych propozycji ugodowych”.

⁽⁴⁾ W tym kontekście zobacz sprawy połączone T-129/95, T-2/96 i T-97/96 *Neue Maxhütte Stahlwerke i Lech-Stahlwerke przeciwko Komisji* [1999] Rec. str. II-17, pkt 231 oraz sprawę T-16/02 *Audi przeciwko OHIM* [2003] Rec. str. II-5167, pkt 75; wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie T-15/02, *BASF AG przeciwko Komisji*, pkt 94;

⁽⁵⁾ Zgodnie z orzecznictwem: „W związku z tym z jednej strony, prawo do obrony jest naruszone z uwagi na rozbieżności pomiędzy pismem w sprawie przedstawienia zarzutów a ostateczną decyzją tylko pod warunkiem, że zarzut zawarty w decyzji nie był przedstawiony w piśmie w sposób wystarczający, aby umożliwić obronę adresatom. Z drugiej strony, kwalifikacja prawna okoliczności faktycznych opisanych w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów może być z definicji tylko tymczasowa, a późniejsza decyzja Komisji nie może być unieważniona tylko z tego powodu, że wnioski końcowe oparte na tych okolicznościach faktycznych nie odpowiadają dokładnie tej tymczasowej kwalifikacji. Komisja powinna bowiem wysłuchać adresatów pisma w sprawie przedstawienia zarzutów oraz, w stosownych przypadkach, uwzględnić ich uwagi stanowiące odpowiedź na stawiane zarzuty, zmieniając swą analizę właśnie w celu uszanowania ich prawa do obrony.” (sprawa T-44/00 *Mannesmannröhren-Werke przeciwko Komisji* [2004] Zb. Orz.. str. II-0000, pkt 98-100; Sprawa T-15/02 *BASF AG przeciwko Komisji*, pkt 95).

30. Ostateczna kwota grzywny w danej sprawie ustalana jest w decyzji Komisji stwierdzającej wystąpienie naruszenia i nakładającej grzywnę na mocy art. 7 i 23 rozporządzenia (WE) nr 1/2003.
31. Zgodnie z praktyką Komisji w każdej decyzji znajdzie się informacja o współpracy przedsiębiorstwa z Komisją, aby wyjaśnić przyczynę ustalenia grzywny na takim poziomie.
32. Jeżeli Komisja zdecyduje się na ustępstwa wobec strony w związku z ugodą opisaną w niniejszym obwieszczeniu, obniża o XX % kwotę grzywny ustaloną po uwzględnieniu 10 % pułapu wynikającego z wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1/2003 ⁽¹⁾, a ewentualne nadzwyczajne obostrzenie kary grzywny w celu zapewnienia efektu odstraszającego ⁽²⁾ nie może prowadzić do jej wzrostu większego niż dwukrotny.
33. W przypadku zawarcia ugody z podmiotami, które wystąpiły o złagodzenie sankcji, grzywna nałożona na te podmioty zostanie zmniejszona o łączną wartość obniżek uzyskanych w zamian za współpracę i zawarcie ugody.

3. UWAGI OGÓLNE

34. Niniejsze obwieszczenie obowiązuje w przypadku wszelkich spraw rozpatrywanych przez Komisję w dniu jego opublikowania w Dzienniku Urzędowym lub po tej dacie.
35. Komisja uznaje, że publiczne ujawnienie dokumentów oraz pisemnych lub utrwalonych w innej formie oświadczeń złożonych w kontekście niniejszego obwieszczenia prowadziłyby zasadniczo do podważenia ochrony określonych publicznych lub prywatnych interesów, przykładowo utrudniałoby realizację celu kontroli i dochodzeń w rozumieniu art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji ⁽³⁾, nawet jeśli miałyby to miejsce już po wydaniu decyzji w danej sprawie.
36. Ostateczne decyzje podjęte przez Komisję na mocy rozporządzenia (WE) nr 1/2003 podlegają weryfikacji sądowej zgodnie z art. 230 Traktatu WE. Ponadto, w myśl art. 229 Traktatu WE i art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, Trybunałowi Sprawiedliwości przysługuje nieograniczone prawo rewizji decyzji w sprawie sankcji przyjętych na mocy art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1/2003.

⁽¹⁾ Dz.U. C 210 z 1.9.2006, str. 2.

⁽²⁾ Pkt 30 wytycznych o grzywnach.

⁽³⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, str. 43.